

Ús de les llengües oficials en els mitjans electrònics al sector públic

La Llei 29/2010, de 3 d'agost, de l'ús dels mitjans electrònics al sector públic de Catalunya, posava de manifest que els mitjans estaven arribant a tots els àmbits de la societat i que en transformaven en bona mesura l'economia, la política, les relacions socials, la cultura, i també palesava que les administracions públiques gaudien de les oportunitats que els mitjans electrònics generaven.

Les administracions públiques estan al servei dels ciutadans i, per tant, cal garantir l'accessibilitat, la transparència i la seguretat facilitant les relacions entre tots els actors (entre les mateixes administracions públiques i entre les administracions i els ciutadans) mitjançant eines que en millorin l'eficàcia i l'eficiència.

L'Administració electrònica o l'ús dels mitjans electrònics per les administracions públiques, que les millorava i alhora les transformava, feia imprescindible una regulació que ha abastat diverses perspectives, entre les quals hi ha la difusió de la informació, la participació dels ciutadans i l'impuls de les relacions per aquests mitjans del sector públic amb les empreses i els ciutadans.

Cal evitar tota discriminació per raó de llengua en els mitjans electrònics dels serveis públics

La Llei s'aplica al sector públic de Catalunya, que està integrat per l'Administració de la Generalitat i els ens locals, i també per les entitats públiques vinculades o que en depenen; els consorcis, les fundacions en què és majoritària la presència o la participació de les entitats esmentades; entitats de dret públic amb personalitat jurídica pròpia, universitats públiques i altres entitats que recull el punt 2 de l'article 2 de la Llei 29/2010, quan actuen en l'exercici de les potestats administratives.

Igualment, la Llei s'aplica a les relacions que s'estableixen entre les institucions de la Generalitat quan usen mitjans electrònics i als ciutadans, a les empreses i als ens sense per-

sonalitat jurídica que es relacionen amb el sector públic de Catalunya quan usen mitjans electrònics en les actuacions no sotmeses a dret privat.

No hi ha cap dubte que l'ús dels mitjans electrònics pels ciutadans que hi tinguin accés quedarà condicionat per la llengua en què les entitats que integren el sector públic posin a disposició dels ciutadans en les aplicacions.

La Llei estatal 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics, en l'article 6.2.c, disposa que els ciutadans tenen dret a la igualtat en l'accés electrònic als serveis de les administracions públiques i, per tant, cal evitar tota discriminació per raó de llengua en els mitjans electrònics.

Les aplicacions electròniques han de permetre triar la llengua oficial en la qual fer consultes i tramitacions

Igualment, en la disposició addicional sisena estableix que les seues electròniques el titular de les quals tingui competència sobre territoris amb règim de cooficialitat lingüística han de possibilitar l'accés als seus continguts i serveis en les llengües corresponents.

En aquest mateix sentit, la disposició addicional cinquena de la Llei 29/2010, de 3 d'agost, ha establert que les aplicacions dels mitjans electrònics posades a disposició dels ciutadans per les entitats del sector públic han de permetre que la consulta, la participació i la tramitació es puguin fer en la llengua oficial escollida per la persona interessada i han de permetre de canviar l'opció lingüística en qualsevol moment.

Aquesta disposició no és sinó una manifestació més dels drets lingüístics que reconeix a les persones l'Estatut d'autonomia de Catalunya (en endavant EAC), que en prohibeix la discriminació per raons lingüístiques i consagra el dret d'opció lingüística que els permet utilitzar la llengua oficial que triïn en les relacions amb les institucions, les organitzacions, les administracions públiques i, en general, amb les entitats privades que en depenen quan exerceixen funcions públiques.

Malgrat que el català sigui la llengua pròpia de Catalunya i, per tant, la d'ús normal de les administracions públiques catalanes, i encara aquestes disposin de webs en llengua catalana i castellana o d'altres mecanismes que puguin garantir el dret a la informació, enguany la institució ha hagut de recordar el

deure legal de l'Administració de possibilitar l'accés al contingut de les aplicacions concretes en les llengües oficials per garantir que al sector públic la consulta, la participació i la tramitació pels mitjans electrònics es dugui a terme en la llengua que triïn els ciutadans.

Queixa 02071/2012

El promotor de la queixa va manifestar la impossibilitat d'accedir a la informació en llengua castellana al web d'una aplicació específica del Departament d'Empresa i Ocupació de la Generalitat, i va exposar que el castellà era la seva llengua materna i que, a més, el fet de trobar la informació únicament en llengua catalana li agreujava un problema de dislèxia.

L'Administració va reconèixer que efectivament no disposava de l'aplicació en llengua castellana i, en un principi, es va remetre al compliment de les disposicions legals d'acord amb les quals la llengua pròpia de Catalunya i de les seves administracions públiques és el català. Igualment, va manifestar que disposava dels sistemes d'atenció i de mecanismes de consulta per garantir una correcta informació sobre el pla, si bé finalment va acceptar el recordatori de deures legals formulat per la institució.

Queixa 05628/2012

Un ciutadà es va adreçar a la institució per manifestar el seu descontentament per la manca de formularis en castellà al web del Departament de Governació per poder participar en un concurs específic de mèrits i capacitats.

Malgrat que se'l va informar de la inexistència d'una vulneració del seu dret a participar en el concurs, atesa la seva condició de funcionari de l'Administració de la Generalitat, que li presuposa el coneixement de la llengua catalana a un nivell adequat i suficient, el Síndic va demanar informació per conèixer si hi podia haver un presumpte greuge per raó de llengua pel fet de voler fer ús dels mitjans electrònics per participar en el concurs i no estar disponible al web la sol·licitud en llengua castellana.

El Departament va confirmar que no està implementada la participació telemàtica en aquests concursos i que els formularis s'han de presentar en format paper, disponible en les dues llengües oficials. El Síndic ha recordat que quan s'implementi l'aplicació haurà d'estar disponible en les llengües oficials per evitar discriminacions.

Pàgines extretes de l'Informe Anual 2012. Per accedir-hi, cliqueu aquí.